

РЕШЕНИЕ

№ 2419

гр. София, 07.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 24.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **13171** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 87 от Закона за хазарта /ЗХ/.

Образувано е по жалба, подадена от [фирма] чрез адв. Т. срещу Решение № 157/ 30. 10. 2019 г. на Държавната комисия по хазарта /Комисията/, издадено на основание чл. 86, ал. 1, т. 9 от Закона за хазарта, с което спрямо дружеството е приложена принудителна административна мярка - окончателно отнемане на лиценз за хазартни игри, за който е издадено удостоверение № 000030-24 от 2. 01. 2019 г.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на обжалвания акт, като се твърди, че в разрез с административнопроизводствените правила, на дружеството не е дадена възможност да участва в административното производство.

В съдебното заседание [фирма] се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения административен акт.

Ответникът - Държавната комисия по хазарта, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд – София град, след като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На [фирма] е издаден лиценз по чл. 34, ал. 1 от Закона за хазарта за организиране на

хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес [населено място], [улица], срокът на което изтича на 23. 07. 2020 г.

В Държавната комисия по хазарта постъпил сигнал с вх. № Ж-234/ 30. 08. 2019 г., в което се излагали твърдения за нарушение на чл. 44 от ЗХ от [фирма], тъй като игралната зала, за която дружеството имало разрешение, се намирала на 226 /двеста двадесет и шест/ метра до входа на Пето вечерно СОУ “П. П.”, вместо минимално допустимото отстояние от 300 /триста/ метра, установено в чл. 44, ал. 1 от ЗХ. Към сигнала било приложено и удостоверение от правоспособен геодезист /л. 16 от делото/. По повод на този сигнал, била извършена проверка от Комисията, в хода на която било изискано и представено удостоверение за извършено измерване на разстоянието между игралната зала и Пето вечерно СОУ “П. П.” /л. 43 - 44/, в което било посочено, че разстоянието между игралната зала и най-близкия вход на посоченото училище е 156 /сто петдесет и шест/ метра.

Вследствие на така извършената проверка било изготвено предложение с изх. № 000030-13788 от 28. 10. 2019 г. на председателя на ДХК за прилагане на ПАМ - окончателно отнемане на лиценза на дружеството за организиране на хазартни игри с игрални автомати.

В тази връзка било насрочено заседание на Комисията, което се е провело на 30. 10. 2019 г. При провеждането на заседанието се е явил и представител на дружеството - свидетелят Я. С., който преди обявения час за започване на заседанието се представил на служителка на Комисията /неустановена по делото/, която се намирала в стаята на секретаря, който присъствал на заседанието на Комисията и която отбелязала неговото явяване. Въпреки това, свидетелят С. не бил извикан от членовете на Комисията при започналото заседание, вследствие на което не успял да участва по време на разглеждането на предложението, което се отнасяло до [фирма].

Заседанието приключило с издаване на обжалваното Решение № 157/ 30. 10. 2019 г., издадено на основание чл. 86, ал. 1, т. 9 от Закона за хазарта, с което спрямо дружеството е приложена принудителна административна мярка - окончателно отнемане на лиценз за хазартни игри, за който е издадено удостоверение № 000030-24 от 2. 01. 2019 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗХ държавната комисия по хазарта издава, отказва да издаде, предсрочно прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри на и от лицата, които имат право да ги организират в отделни обекти. В случая Комисията е издала лиценз на жалбоподателя за организиране на хазартни игри. В чл. 86, ал. 1, т. 9 от същия закон е предвидено Комисията да прилага принудителна административна мярка - окончателно отнемане на лиценз, при неизпълнение на изискването на чл. 44, ал. 1 от ЗХ. В тази връзка настоящият състав установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия по чл. 85, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 25 и 26 от ЗХ.

От събраните по делото доказателства, включително от показанията на свидетеля С.,

се установява, че на [фирма] е препятствана възможността пълноценно да упражни правото си на участие в административното производство. Оспореният акт е издаден, без в пълнота да са изяснени фактите от обстоятелствата от значение за случая и без да се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованата страна.

Дружеството има качеството на заинтересована страна в административното производство по издаване на оспорения акт, поради което е следвало да му бъде предоставена възможност за участие в същото. На първо място, в противоречие с чл. 26, ал. 1 от АПК [фирма] не е уведомено за започване на производството по отнемане на лиценза му за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала, което е иницирано с предложение на председателя на Комисията. Посочената норма урежда уведомяването на заинтересованите лица като гаранция за осъществяване на правата им, още повече че в случая става дума за лице, което евентуално ще е адресат на неблагоприятен акт и което има интерес да защити правата си, като представи становище и доказателства в хода на производството. Освен това, препятствана е и възможността на представител на жалбоподателя да участва в проведеното заседание на комисията, на която е взето оспорваното решение, който въпреки че изрично е заявил своето присъствие, не е бил извикан от членовете на комисията по време на провеждане на заседанието.

Предоставянето на възможност на дружеството да участва в административното производство е от особена важност в случая, тъй като отнемането на лиценза е извършено в рамките в същата календарна година, в която с Решение № Р-250/ 15. 02. 2019 г. Комисията е приела, че дружеството не е нарушило чл. 44 от ЗХ и не е приложила принудителна административна мярка окончателно отнемане на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес [населено място], [улица]. Предвид това, е следвало да бъде дадена възможност на дружеството да се запознае с доказателствата по преписката, поради които е възникнало основание за период от само 8 месеца Комисията да постанови две коренно противоположни решения по отношение на една и съща игрална зала.

Освен това, в хода на административната преписка не са изискани справки за съществуващите входове на училището, издадено от Столична община, а така също и служебна бележка, издадена от ръководството на Пето вечерно СУ „П. П.“ относно начина на ползване на наличните входове, с оглед на безпротиворечиво установяване на границите и входовете му. Последното също представлява процесуално нарушение, довело до неизясняване на релевантни факти.

Не на последно място, липсват и мотиви в обжалваното решение, от които да се установи въз основа на какви доказателства са възникнали обстоятелства, които да мотивират издаването на акт, противоположен на Решение № Р-250/ 15. 02. 2019 г. по отношение на една и съща игрална зала във връзка с едно и също основание – по чл. 44, ал. 1, т. 9 от ЗХ.

Съдът споделя становището на ответника, че процедурата по отнемане на лиценз е различна от тази по неговото прекратяване и в тази връзка не е бил задължен да даде възможност на дружеството да подаде своето искане за прекратяване на лиценза, преди да издаде Решение № 157/ 30. 10. 2019 г. на Държавната комисия по хазарта. Въпреки това обаче, с неуведомяването на дружеството, в съответствие с чл. 26 от АПК за започналото административно производство и препятстването на възможността му да се запознае с административната преписка, да изложи своето становище и да представи доказателства, административният орган е допуснал

съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като по този начин не е изпълнил задължението си по чл. 35 от АПК и по чл. 36, ал. 1 от АПК. В този смисъл е и Решение № 10509 от 5. 07. 2019 г. на ВАС по адм. д. № 12647/2018 г. Горните аргументи обуславят извод за наличие на основанията по чл. 146, т. 3 от АПК, поради което обжалваното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

С оглед на разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, при направено искане и представените доказателства за реалното им извършване, ответникът дължи на жалбоподателя направените разноски в общ размер на 650 /шестстотин и петдесет/ лева, от които 600 /шестстотин/ лева адвокатски хонорар и 50 /петдесет/ лева държавна такса.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 157/ 30. 10. 2019 г. на Държавната комисия по хазарта.

ОСЪЖДА Държавната комисия по хазарта да заплати в полза на [фирма] направените по делото разноски в размер на 650 /шестстотин и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: